N°. 2166.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden *f* 6.00; *franko* door het geheele Rijk. *Brieven, Gelden*, enz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau dezer COURANT.

VRIJDAG, 9 JUNIJ.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 8 Junij

De *Nederlander* publiceerde dezer dagen onder het opschrift *Liberalisme en Protestantisme*, een voor zijn doen vrij lang artikel. Naar vorm en redeneertrant te oordeelen verraadt dat artikel dezelfde bedriegelijke hand, die ten vorigen jare den *Nieuwe Bisschoppen* den mijter van het hoofd trachtte te slaan en het *Protestantismus naast de stembus* plaatste. Het eerste mislukte, en van het laatste wordt nog op dit oogenblik door vriend en vijand de droevige uitkomst betreurd.

Onder den kwalijk volgehouden schijn van het gemunt te hebben op de Katholieken, werden de liberalen door dien schrijver met vrome verbittering aangevallen. Het verwijt werd hun naar het hoofd geworpen, dat ze, te konsequent protestantsch waren, daar ze niet alleen en te regt, het menschelijk gezag der Kerk van Rome, maar ook het goddelijk gezag der vaderen van Dordt hadden verworpen. Thans echter is er in des schrijvers denkbeelden, of zoo in deze al niet dan ten minste in zijn taktiek, eene merkbare wijziging gekomen. Werden de liberalen vroeger en zonder eenige genade *en bloc* veroordeeld, in het artikel *Liberalisme en Protestantisme* is eene schifting in acht genomen, en het geheele stuk heeft bepaaldelijk de strekking om aan te toonen, dat er door het ruwe blok links en regts zeer fijne goudaderen loopen, al liggen ze ook diep verborgen voor het oog.

Men verwondere zich niet over die omwending; ze is zuiver *anti-revolutionair*. De verkiezingen zijn immers aanstaande, en men kan niet weten welke uitmuntende diensten de liberalen thans eens aan de *goede zaak* zouden kunnen bewijzen. Verleden jaar waren het de *Fakkel*- en *Morgenster*mannen, die den »Christelijk historischen" Staat mede op de been moesten helpen; doch wijl met die ongedisciplineerde hulptroepen, welke om God noch zijn gebod geven, niets meer is te beginnen, en zij, botvierende aan hunne ingeschapene roofzucht, zelfs de »christelijk historische" leden aantasten, heeft men ze afgedankt, en terstond besloten om in de gelederen des vijands te sluipen en zich daar vrienden te koopen. Een zoet woord, een vriendelijk gezigt, een »christelijk historische" handdruk, dat alles kan men tijdelijk wel geven. Men moet toch hulp hebben, en, in ieder geval, de liberalen zijn ook Protestanten, ondanks hen-zelven maar een lietje uit het Dordtsche fatsoen geraakt. Vroeger heeft men in wel beweerd, dat ze eigenlijk nog erger waren dan de Roomschen, of liever de Ultramontanen, — want tegen beter weten maken de »vrienden" nog altijd die onderscheiding; — maar kom aan, toen was toen, en men kan immers ligt zeggen voor een keer, dat men in de drukte der beweging zich vergist, verkeerde uitdrukkingen gebezigd, fouten van den letterzetter heeft laten staan . . . en zoo al meer.

We gelooven den bal in 't geheel niet mis te slaan, indien we het er voor houden, dat de anti-revolutionaire schrijver van *Liberalisme en Protestantisme* er op uit is geweest, om de verleden jaar zoo fel bestreden liberalen, thans door lieve woorden, in het »christelijk historische" net te lokken, opdat zij bij weldra voorkomende gelegenheid voor de »vrienden" mogen stemmen.

Maar het artikel-zelf! O! 't Is weder verwonderlijk in elkander gezet, zoodat niemand na de lezing in staat is te zeggen wat hij eigenlijk gelezen heeft. De anti-revolutionaire stijl en betoogtrant houden altijd een achterdeurtje open, om, als de nood aan den man komt, stilletjes te kunnen ontsnappen. De »vrienden" mogen vleijen of bijten, ze doen het altijd zóó kunstig, zóó bedekt, dat er voor morgen nog ruimte genoeg overblijft om te zeggen: men heeft ons niet goed begrepen, wij hebben het dus gemeend, enz. Het spreekt van zelf dat de vrome jammerklagten over hoon, verguizing, laster en miskenning ook hier niet ontbreken. De »vrienden" zouden hun aard verloochenen, zoo ze die klagten staakten.

We hebben natuurlijk tijd noch lust, om een geheel anti-revolutionair artikel, een doolhof altijd van spitsvondigheden en drogredenen, na te pluizen. Geen arbeid toch zou vervelender en onvruchtbaarder wezen in zijne uitkomsten. Het waarlijk goede, dat we nog soms in een anti-revolutionair opstel aantreffen, is ontleend aan de groote katholieke schrijvers van vroeger en later tijd; maar door de dorre en doode bladeren der »christelijk historische" beginselen heengevlochten, hangt het er even treurig en levenloos, als van zijn steel gerukt en verwelkt gebloemte. We kunnen dus volstaan met enkel een paar »eigenaardige" dwaasheden aan te stippen. De ons onbekende auteur is een meester in het voortbrengen er van. Zoo schrijft hij b. v.:

»Eigenlijk is het liberalisme — altoos bepaald gerigt »*tegen het onvoorwaardelijk gezag van Gods woord*, om »het even of het de *sporen* daarvan bij den Israëliet en »den Roomschgezinde, of de *volle* en *krachtige voorstelling* »er van bij den Protestant ontmoet."

Na zulk een zinsnede zou de *Nederlander* uitroepen: »ei!"

We hebben maar een verzoek, dat de geestige schrijver ons slechts een enkel Protestant wilde opnoemen, die zich houdt aan *het onvoorwaardelijk gezag van Gods woord*. De auteur zal toch de geestigheid zoo ver niet drijven van of zich-zelven of een der »vrienden" als zoodanig te prezenteeren; want de Heidelbergsche Katechismus en de Nederlandsche geloofsbelijdenis mogen extra zuiver gereformeerde boeken wezen, maar ze zijn Gods woord niet, en Dr. Stahl, een wijs man overigens, is zulks evenmin. Dat elastieke thema van *het onvoorwaardelijk gezag van Gods woord*, is geen ernstige tegenspraak meer waard; even als elke mode heeft het zijn toer gemaakt en is nu oud en versleten in de achterbuurt gearriveerd.

Maar een nieuw snufje is des schrijvers voorstelling van den gang der openbaring, waarvan hij bij de *Israëlieten* slechts de *sporen* en niet de grondslagen vindt, gelijk vroeger altijd is aangenomen. Wat dat vrije onderzoek toch tot heerlijke ontdekkingen brengt! Dat onze anti-revolutionaire heer ook bij de *Roomschen* die *sporen* wil hebben opgemerkt, is eene »christelijk historische" beleefdheid, welke, pas een jaar na den zoo krachtig opgewekten protestantschen zin van straatrumoermaken, van veel natuurlijke goedheid getuigt; — van het diep verstandelijk inzigt des mans in de mysterien der openbaring getuigt zijn *sporen*ontdekking echter niet. Bij het heidendom — heeft men altijd gezegd — zijn, hoe ver dan ook weggezonken, de sporen te vinden der goddelijke openbaring, het eerst en uitsluitend gegeven aan het volk van Israël; maar neen, onze anti-revolutionaire schrijver in den *Nederlander* denkt er anders over, zoo hij er al over heeft nagedacht, waaraan we hard twijfelen. Want hoe zou hij anders durven zeggen dat van Gods woord, »de volle en krachtige voorstelling" wordt ontmoet bij den Protestant." — Bij welken Protestant? Bij Hofstede de Groot of bij Scholten? Bij Meyboom of bij de Keyzer? Bij van Dam van Isselt of bij mijnheer »*Dag*?" Welaan, mijnheer, bij wien dezer Protestanten, die alle tot de »kern" der natie behooren, en die in April de een zoo goed als de ander geschokt en gewond zijn geweest, vertoont zich, naar uw oordeel, »de volle en krachtige voorstelling van Gods woord?" Of zoudt gij ditmaal haar niet liever, om alle morgenspraak te vermijden, bij Strautz of bij Feuerbach of bij Bruno Bauer willen zoeken?"

Mijn waarde antirevolutionaire heer, we willen gaarne gelooven dat ge het goed meent, maar met uw »krachtige en volle voorstelling van Gods woord alleen bij den Protestant te vinden," kunt ge gerust te huis blijven, Want dit is de waarheid:

»De schriften der hedendaagsche protestantsche geleerden, zijn onuitstaanbaar voor ieder die gevolglijk voortdenkt. De beginselen die op de eene bladzijde worden »aangenomen, worden op de andere vergeten, of in hunne »noodzakelijke gevolgen bestreden. En waar soms de tegenspraak zich al te duidelijk gevoelen doet, poogt men »door niets zeggende algemeenheden en in eensklaps opgeworpen wolken van duisternis te ontsnappen. De gewone fatsoenlijke Protestanten, nog minder tot de zoo »moeijelijke taak bekwaam van voor zich zelven te denken, hebben ieder een godsdienst op hun eigen hand, »die, als ligt te begrijpen is, uit een zamenraapsel van »alle lappen bestaat, zoo wonderlijk en belagchelijk als »het monster van Horatius of als een niet te ontcijferen »kamee."

Een andere dwaze tirade, welke onmiddelijk op de eerst geciteerde volgt, willen we in een volgend Nommer ook een weinig van nabij bezien.

Daar zijn er, voor wie de moraal der ouden nog altijd iets buitengewoon bekoorlijks heeft. De schoonheid der antieke wijsheid achten ze onvolprezen. Er valt niet aan te twijfelen, dat de Grieken en Romeinen ons op het gebied van kunst en letteren, van krijgvoeren en administratie groote modellen hebben nagelaten. Maar in een punt toch is hunne minderheid buiten tegenspraak: hunne moraal, vergeleken met die des Christendoms, verdwijnt geheel en verdient naauwelijks dien naam. In beginsel miskenden de ouden de eenheid van het menschelijk geslacht; hunne instellingen waren gegrond op de ongelijkheid der menschen, niet gelijk deze zich in den tijd, en als een gevolg van zekere omstandigheden vertoont, maar als de oorspronkelijke bestemming en toestand des menschdoms. De groote meerderheid van het menschelijk geslacht veroordeelden ze tot eene eeuwigdurende slavernij. Naarmate in de oude maatschappij de beschaving toeneemt, ziet men ook de slavernij zich uitbreiden en drukkender worden. Zoolang Rome arm bleef en onbekend met de letteren, behandelde het den slaaf goed; maar toen het eenmaal de weelde en de beschaving kende, had het tot zijn vermaak zwaardvechters noodig, en op het einde der Republiek werd het leven der slaven als niets geteld. Te vergeefs heeft de menschelijke rede, aan zich-zelve overgelaten, zich verzet tegen zoodanigen staat van zaken. Een paar fraaije woorden van Terentius of Cicero zijn eene armzalige vergoeding voor zulk eene wreede moraal. Wat baten de edelmoedige woorden van een enkele? Een zedeleer kan alleen geschat worden naar hare praktische resultaten. Zoo het Christendom den menschen den noodige kracht niet geschonken had om zijn zedewet ten uitvoer te brengen, dan ware ook zijn onderrigt ijdel geweest.

Waar heeft de heidensche moraal eenige deugden in 't leven geroepen? Men wijze ons hier niet op eenige losse voorbeelden, die hoogstens als uitzonderingen gelden; maar het is er zeer verre van af dat een systeem van moraal algemeen werd waargenomen. Wat beteekent het schoone zeggen: *Homo sum, et humani nihil a me alienum puto?* Terentius ontleende dit woord aan Meander en voor beiden was het menschelijk geslacht niets anders dan de Grieksche of Romeinsche wereld. En in die beperkte wereld behoorde de naam en de hoedanigheid van mensch slechts aan een zeer klein gedeelte; want de wet rangschikte de slaven onder de dingen.

Cicero heeft geschreven: *charitas generis humani*. Welaan, roepen sommigen, de liefde is dan toch geen christelijke uitvinding! Een weinig bedaard: de liefde door Cicero bedoeld gelijkt in niets op die der Katholieke Kerk. Cicero en zijne napraters verwarren de *liefde* met de weldadigheid of de aandoening. De christelijke liefde is de liefde tot de menschen in God en niet die algemeene sympathie, welke ons aanspoort onze gelijken te helpen. De Christen bemint in anderen minder zijne broeders volgens de natuur, dan wel zijn broeders volgens de genade, menschen vrijgekocht door het bloed van Jezus Christus; en het is dus eigenlijk Hem die hij in hen bemint.

De heidensche beschaving was, in weerwil harer groote politieke hoedanigheden, immoreel, en ze droeg het beginsel harer volmaking niet in haar boezem; want naarmate ze zich verwijderde van haar oorsprong, nam zij toe in verdorvenheid. De dichters en geschiedschrijvers van Griekenland beklagen zich onophoudelijk over het verval der zeden.

Sommigen evenwel beweeren, dat er toch in de heidensche beschaving iets goeds moet geweest zijn, wijl zij in de zestiende eeuw bij de wedergeboorte *(renaissance)* van den menschelijken geest heeft voorgezeten. Maar die aardigheid van het eensklaps ontwaken van den menschelijken geest in de zestiende eeuw begint haar krediet te verliezen. Het was ook zeer verdienstelijk den menschelijken geest aan zijn vreedzame rust te ontrukken om hem te rug te werpen in dien kring van avonturen en revolutien, waarvan hij in de nieuwe wereld evenmin het einde ziet, als hij dat in de oude wereld gezien heeft; of is de zes-

tiende eeuw bij geval een gelukkige eeuw geweest voor de moraal? Men behoeft slechts Frankrijk, Engeland, Duitschland en Italie aan te zien. Het is in die eeuw dat het fatalismus met de protestantsche leerstellingen in de moraal is binnengedrongen, en dat een bevallig materialismus, ontleend aan de fraaije geesten der oudheid, het leerstellige der katholieke dogmen heeft vervangen.

Eenige bladen wijden een gelijkluidend nekrologiesch artikel aan den dezer dagen overleden luitenant-generaal Jhr. R. A. Klerck, chef van het militaire huis des Konings. In dat artikel worden zeer in het breede opgesomd al de waardigheden, waartoe wijlen Jhr. Klerck achtervolgens bevorderd werd. Dat hij, een militair en dus behoorende tot dien stand, bij welken het levendigst gevoel van eer en loyauteit verondersteld wordt, lid was van het hoofdbestuur van het geheim protestantsch uithongerings-genootschap *Unitas*, wordt echter daarbij onvermeld gelaten. Wij meenen dat verzuim te moeten herstellen, doch maken tevens van die gelegenheid gebruik om den wensch uit te spreken, dat, moet bij den hoofdraad van hen, die tegen de Katholieken den verraderlijksten strijd voeren, zijn vakante zetel ingenomen worden, er ten minste geen militair gevonden worde om dien te bezetten

---

't Is van algemeene bekendheid, dat de geheime protestantsche genootschappen zich aan de verkiezingen veel, zeer veel laten gelegen zijn. Zoo men het niet van elders wist, men zou het vernomen hebben uit de domme en ergerlijke redevoering, welke de snuggere sekretaris van *Unitas*, de heer S. A. van Hoogstraten, nu een paar jaar geleden te Wiesbaden gehouden heeft, ter gelegenheid der jaarlijksche bijeenkomst van de *Gustaaf-Adolf-Vereeniging*. Op vreemden grond het woord voerende, zag hij er geen bezwaar in, de oplossing van het raadsel den Duitsche eedgenooten te verraden,—van het raadsel wat toch eigenlijk het doel was van die schandelijke uithongerings-maatregelen, die in Nederland door de geheime protestantsche genootschappen ten aanzien van de rustige en eerlijke katholieke bevolking van dat land in toepassing worden gebragt — maatregelen, zoo schandelijk, dat zij zelfs door alle regtschapene Protestanten als verachtelijk en verfoeijenswaardig moeten gequalificeerd worden. De snuggere sekretaris dacht, dat wat hij vertellen ging, onder de roos zou blijven en hij gerust snappen mogt, daar het toch aan niemand thuis zou oververteld worden. Hij bedroog zich echter in die verwachting. Wat hij aan 't licht bragt, werd notoir; en zoo vernam de heele wereld, dat, indien de geheime protestantsche genootschappen zamengezworen hebben om den nijveren en eerlijken katholieken burgerstand uit te hongeren en tot de uiterste armoede te brengen, zij daarmede ten hoogheerlijk en loffelijk doel hebben, den Katholieken te ontzetten van het kiesregt, opdat weer, als in de goede dagen van *olim*, alle politieke invloed in de handen der Protestanten zou geraken, namelijk van zoodanige Protestanten, die in geheime genootschappen tot de bereiking van God weet welke lichtschuwe en afzigtelijke oogmerken zamenspannen. 't Was dan ook van dat oogenblik boven allen twijfel verheven — de oolijke sekretaris van *Unitas* had zelf het geheim aan 't licht gebragt! — dat de zaak der verkiezingen voor de geheime genootschappen eene hoofdzaak was; in die mate, dat al wat zij boosaardigs uitdenken en tegen de Katholieken in het werk stellen, daaraan onderworpen is en daarheen, als naar zijn middenpunt, moet konvergeeren.

Zoo was het derhalve tot dus verre gesteld. En dat ook nog heden ten dage het terrein der verkiezingen met niet minder ijver dan ooit te voren door de geheime genootschappen bearbeid wordt, — meer dan een kurieus bewijs zou daarvoor kunnen geleverd worden. Wij weten echter niet, of onze lezers de daarvoor te leveren bewijzen meer walgelijk dan kurieus zouden vinden, waarom wij ze voorshands nog terughouden. Ten blijke evenwel, dat de genoemde genootschappen nog op dit oogenblik zoo ijverig als ooit in de weer zijn, laten wij hier volgen, wat den *Noord-Nederlander* geschreven wordt. Men kan daaruit opmaken, dat het niet minder barbaarsche als bespottelijke plan, door dien hatelijken sekretaris van *Unitas* te Wiesbaden ontwikkeld, nog niet opgegeven is.

Aldus dan wordt aan den *Noord-Nederlander* geschreven:

»*Mijnheer de Redakteur!*

»Ik neem de vrijheid u bij deze te doen geworden een gedrukt oproepings-briefje, aan de leden van het protestantsch genootschap Philacterion dezer dagen gezonden, met beleefd verzoek dat briefje met deze regelen in uw veel gelezen en geacht dagblad op te nemen, als een bewijs hoe sommige der protestantsche genootschappen in ons vaderland voortgaan, zich, onder den dekmantel van liefde voor God en menschen, de contributie der leden ten nutte te maken, om vergaderingen te houden met het doel om de volksvertegenwoordigers te verkiezen in eenen zoogenaamden protestantschen geest. Of diergelijke vergaderingen ook in uwe stad en provincie, waar de kiezers tot hiertoe geene blijken hebben gegeven dat hun verstand door Episcopophobie was beneveld, plaats vinden, of gevonden hebben, is mij onbekend; het verdient evenwel eenig onderzoek. Indien men kiesvergaderingen wil houden, daartegen zal wel niemand hebben; in een constitutioneel land, waar vrije verkiezingen plaats vinden, is dat rationeel, is dit nuttig; maar men houde ze dan openlijk, niet onder den dekmantel van protestantisme of christelijke liefde met maconnieke of andere geheimzinnige teekens op ongeteekende convocatiebilletten en in het geheim. Zulke vergaderingen, onder zulke voorzorgen bijeen geroepen, schuwen blijkbaar het licht en bedoelen niets goeds.

»Leeuwarden, 31 Mei 1854. »Uw bestendige lezer
»PHILARETES.

»Het Convocatiebillet is van den volgenden inhoud en op verkleinde schaal getrouw medegedeeld.

»»△

»»BUITENGEWONE VERGADERING

»»DER LEDEN

»»op Dingsdag den 30 Mei 1854, avonds 8 ure in de kleine zaal van Van der Wielen.

»»Keuze van eenen Candidaat voor de Staten-Generaal, in het District Leeuwarden.""

Wij lezen in den *Konst- en Letterbode*:

»Het bronzen ruiterstandbeeld van Gustaaf Adolf, door den Zweedschen beeldhouwer Fogelbjerg vervaardigd, en in 1852 op den overtogt van Gothenburg naar Hamburg door schipbreuk verongelukt, is, nadat het door Helgolandsche visschers uit de diepte te voorschijn werd gebragt, door den Senaat van Bremen aangekocht, om op de groote nieuwe markt van die stad te worden opgerigt."

Het is inderdaad een treurig lot, dat dit standbeeld beschoren is geweest. Eene hulde, die in het water valt, een held, die bij zijne huldiging een nat pak haalt, een standbeeld, dat met het makelaarsvonnis E[xtra] S[waar] B[e]S[chadigd] wordt »opgevischt" en te koop geveild — 't is niet zeer dichterlijk; maar den bestrijder der zoogezegde Oostenrijksche en Poolsche beeldaanbidders (!!!) wel min of meer waard.

»De raad van bestuur der Koninklijke Akademie van beeldende kunsten te Amsterdam, heeft den heer G. Emaus de Micault, rijksontvanger te Culenborg, tot lid van verdienste benoemd." Aldus de *Konst- en Letterbode*. Wij voegen er bij, dat dit eene schoone gelegenheid voor den heer Emaus de Micault schijnt te zijn, om het gerucht tegen te spreken, dat hem als een der kollaborateurs van de *Fakkel* doodverwt. Met de gehuldigde beoefening der liberale kunsten gaat toch het penseeldoopen in den *Fakkel-tripot* niet wel zamen.

De Klok, een pamflet, dat een sterken reuk van zeker ministerieel bureau van zich afgeeft en dat heviger personeel is dan de inschikkelijkste lezer in het heftigste blaauwboekje zou verdragen — dat pamflet dan heeft o. a. ook den heer D. Koorders niet met rust kunnen laten. Deze echter heeft niet gemeend het beneden zich te moeten achten een *démenti* aan dat pamflet te geven en schrijft aldus aan het *Handelsblad*:

»Men heeft mij het tweede nommer van »*de Klok*" onder de oogen gebragt, en mij opmerkzaam gemaakt op eene ergerlijke vergissing, door den Schrijver van dat pamphlet begaan. Welligt kan het nuttig zijn, wanneer ik van *mijne* zijde hier openlijk verklaar:

»Dat ik de eer niet heb, den heer van Gilse persoonlijk te kennen;

»dat ik evenmin ooit één letter schrifts met hem heb gewisseld;

»dat het mij dus onmogelijk is geweest, hetzij mondeling of schriftelijk, met hem over de April-beweging te delibereren;

»en eindelijk, dat de Schrijver van *De Klok* wèl zal doen, zijne bewering, dat »de jonge Koorders" in bijzondere betrekking staat met Dr. van Gilse of met »de Gids" te *bewijzen*; — althans wanneer hij niet door ieder verstandige wil worden aangezien voor een mensch, die »de klok" luidt zonder te weten waar de klepel hangt.

»Met de onmiddellijke plaatsing dezer regelen zult gij verpligten »Uw zeer Dienstwilligen,

»5 Junij 1854. »D. KOORDERS."

Men schrijft ons uit Utrecht:

»Ik heb wel eens gehoord, ja het zelfs wel eens moeten lezen, dat Utrecht eene *godsdienstige* (wel te verstaan in protestantschen zin), zeer godsdienstige stad is. Waarom? Omdat nergens meer dan daar, geijverd is voor de vernietiging van het katholiek episkopaat; omdat die stad het centrum is, om hetwelk alle den Katholieken vijandige geesten, als zoo vele wachters, ronddraaijen; omdat geene stedelijke Courant, beter dan die van Utrecht, jaar in jaar uit, zich beijvert hare andersdenkende stadgenooten te honen; omdat die stad de eer heeft in haar midden een orgaan te zien verschijnen, dat dagelijks zóó vele Nederlandschachtigheden uitkraamt, het orgaan van den protestantschen zin bij uitnemendheid: omdat daar het klokkenspel eerbiedig zwijgt, als het protestantsche Nachtmaal moet gevierd worden; omdat daar de eene winkel voor en de andere na, door geheime genootschappen gevestigd wordt, waarin afvallige Katholieken in staat gesteld worden hunne vroegere geloofsgenooten te onderkruipen; omdat daar (alhoewel men van stadswege wel eens op hooge feesten aan publieke werken heeft zien arbeiden) op Goeden-Vrijdag de meeste winkels gesloten waren.... en wat al niet godsdienstigs meer!

»Er zijn echter menschen in Utrecht die het woord *godsdienstig* anders begrijpen. Dezen merken aan, dat daar niet alleen, gelijk in die steden, die zich de eer van godsdienstig te zijn niet aanmatigen, slechte huizen met het grootste gemak zich kunnen vestigen, terwijl het eene zaak is, die duizendmaal gedacht en herdacht wordt, alvorens er verlof gegeven wordt tot het daarstellen van iets goeds; maar zij zien van tijd tot tijd in die stad tooneelen plaats hebben, die geheel het karakter van waren godsdienstzin missen: *de liefde!* De liefde zoekt men hier te vergeefs! Uwe lezers weten reeds hoe men onlangs daar handelde, toen er een schoolopziener moest gekozen worden, en het stedelijk bestuur goedvond, ondanks dat de regtmatigheid, zeg ik, de koninklijke voorschriften, een Katholiek tot die betrekking eischten, een Protestant te kiezen! Maar dit voorbeeld van *godsdienstige* onverdraagzaamheid, van hooger hand gegeven, vindt weerklank ook bij partikuliere vereenigingen. Zoo is verledene week een zeer achtbaar persoon, daar ter stede in eene societeit, waarvan de fatsoenlijkste burgers van het *godsdienstige Utrecht*, leden zijn, *gedeballoteerd*.... Waarom? Niemand weet het; ook de geballoteerde heer zelf niet. Alleen weet men, dat hij eene deftige betrekking in de maatschappij bekleedt; dat niemand op zijne afkomst, gedrag of zeden iets het minste kan aanmerken; maar men weet ook, dat hij katholiek en zelfs ijverig katholiek is.... O liefde! o godsdienstig Utrecht!"

Verkiezingen.

De minister van Binnenlandsche Zaken, overwegende dat ten gevolge van de aanneming door den heer C. C. A. Beens van de benoeming tot kantonregter te Oosterhout, de verkiezing van een lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal in het kiesdistrikt Tilburg moet plaats hebben, heeft bij beschikking van 7 Junij bepaald, dat die verkiezing in genoemd kiesdistrikt zal geschieden op Woensdag den 21 Junij a. s.

— Te 's Gravenhage is gekozen tot lid der Tweede Kamer de heer J. P. Delprat met 531 stemmen. De baron Raders had 349 stemmen bekomen.

— Uit onderscheidene gemeenten van het kiesdistrikt Nijmegen meldt men ons, dat bijna alle Kiezers hunne stemmen zullen uitbrengen op den veelgeachten aftredenden vertegenwoordiger van dat distrikt, een der sieraden van de Kamer, den heer J. A. C. A. van Nispen van Sevenaer.

— Men hoort te Schiedam bijna niet spreken over de ophanden zijnde verkiezing van een lid voor de Tweede Kamer der Staten-Generaal. Men schijnt het echter vrij algemeen eens te zijn, om den heer Mr. K. A. Poortman, oud lid der Kamer, weder te kiezen.

— In het distrikt 's Hertogenbosch schijnt de herkiezing van den waardigen heer Mr. J. L. A. Luyben naauwelijks tegenstand te zullen ontmoeten.

— Men verneemt, dat de heer Mr. G. A. de Raadt, oud-lid der Tweede Kamer verklaard heeft, dat hij ditmaal bij de te doene keuze, *niet* wenscht in aanmerking te komen.

Z. M. heeft 1°. eervol ontslag verleend: aan Mr. W. F. Gevers Deynoot, als dijkgr. van Schieland; aan G. Falk, als buiteng. lid van het komité van defensie; 2°. benoemd: tot arr.-betaalm. te Maastricht Jhr. Mr. Repelaer van Driel, en te Sneek J. H. Paehlig; bij den plaats. staf, tot maj. en pl. komm. 3e kl. te Venlo A. W. van Dionant; tot kapt. en pl. adj. 1e kl. P. van Roon; tot 2e luit. en pl. adj. 2e kl. te Geertruidenberg J. G. Baumann; bij het wap. der inf., 5e reg. tot 1e luit. A. J. de Koff; bij het wap. der kav. reg. drag. tot ritm. 3e kl. J. A. van Löben Sels; reg. jag. te paard tot 1e luit. H. M. Rookmaaker; bij het wap. der marech. tot 1e luit. J. A. Chappuis; en den ritm. N. Thirion, van het 1e reg. drag. op non-activiteit gesteld voor den tijd van 1 jaar, alsmede H. A. van Rossem, van het korps ing. min. en sap., thans op non-act. en in O. I. verblijf houdende, benoemd tot 1e luit., en hem als zoodanig eervol ontslagen; 3°. pensioen verleend: aan H. J. H. Embroek, 1e luit. van het 7e reg. inf., ƒ 633; J. Reinink, R. K. kapell. te Borne, ƒ 327; J. Cornelisse, R. K. pastoor te Bakhuizen, ƒ 600; S. Wulferink, R. K. pastoor te Ootmarsum, ƒ 600; J. Spitzen, R. K. pastoor te Haaule, ƒ 537; en J. H. van Wesel, vicaris der succursale kerk te Meerlo, ƒ 459.

Bij den minister van Finantiën is ingekomen eene som van ƒ 25, welke bij den arrondissements-direkteur der direkte bel. in- en uitg. regten en acc. te Assen van een onbekende ten behoeve van 's Rijks schatkist ontvangen is.

Volgens berigt van het bestuur van Curaçao en Onderhoorigheden, dd. 2 Mei jl., is op dien datum de quarantaine, waaraan de van St. Thomas komende schepen onderworpen waren, opgeheven, daar zich sedert 20 Maart jl. geen geval van cholera op laatstgenoemd eiland meer had voorgedaan.

Men schrijft ons uit Kralingen dd. 6 Junij:

»Gisteren avond is Zijne doorl. Hoogw. Mgr. de Bisschop van Haarlem te Rotterdam aangekomen en ten huize van den Zeer Eerw. heer Deken van Rotterdam en pastoor van Kralingen G. G. Bongaerts afgestapt. Zijne doorl. Hoogw. zal aldaar den 9 dezer en volgende dagen te Rotterdam en elders het H. Sakrement des Vormsels in verschillend katholieke kerken en kapellen der weeshuizen toedienen."

Men leest in de 2de editie van het *Handelsblad:*

KONSTANTINOPEL, 30 Mei. Het *Journal de Constantinople* beweert, dat Silistria nog drie maanden aan de Russen weerstand zal kunnen bieden. Bij den uitval welke de belegerden deden, werden de Russen gekommandeerd door prins Paskewitsch en door den groovorst Constantijn.

De stoomschepen der geallieerde vloot nemen troepen in voor Varna.

De visier Mustapha is vervangen door Kebresli-Pacha, een creatuur van Reschid-Pacha.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 8 Junij. Bij voortduring zetten de Russen hunne aanvallen op Silistria voort en telkens worden zij genoodzaakt met aanzienlijk verlies terug te wijken. De dooden en gekwetsten worden bij honderdtallen berekend.

— Het rapport door den admiraal Hamelin aan den minister van oorlog gezonden, behelst niets of het is van elders reeds bekend.

— De *Moniteur* behelst de instruktiën, die de Porte gegeven heeft aan de opperbevelhebbers der provinciën Janina, Tricala, Herzegowina, Bosnië, Scutari, Albanië en Salonica, alsmede aan den pacha van Belgrado, den keizerlijken kommissaris in den Epirus en den gouverneur van Rumelie, betreffende de vriendschappelijke ontvangst, die zij aan de in aantogt zijnde Oostenrijksche troepen verschuldigd zijn. Uit die instruktiën blijkt ô. a., dat Oostenrijk eenige oorlogsschepen zal zenden in de wateren van Prevesa en Arta, ten einde, in overeenstemming met de schepen der geallieerde vloot, de troepen te ondersteunen, die de Grieksche grenzen zullen insluiten, ten gevolge van de onlusten, welke in de provinciën Janina en Tricala uitbraken. Voorts zal Oostenrijk een gedeelte der troepen, die zich in het arrondissement Cattaro bevinden, naar de zijde van Albanië doen oprukken, ten einde te beletten, dat de insurrektionnele beweging zich naar het Noorden der provincie uitstrekke, en tevens om te verhoeden, dat de Montenegrijnen zich aan de rebellen aansluiten. Vermits Bosnië, Servië en de Herzegowina nabij Montenegro gelegen zijn, zouden de gemoederen daar welligt in ongerustheid verkeeren door het oprukken der Oostenrijkers, doch de Porte verklaart, dat voor die bezorgdheid geen grond bestaat, vermits Oostenrijk alléén handelt in overeenstemming met Turkije, Engeland en Frankrijk.

— Volgens den *Pays* zal lord Redcliffe eveneens teruggeroepen worden als gezant van Engeland te Konstantinopel, op grond dat het noodig zij, om het diplomatieke gezag in dezelfde handen te vertrouwen waaraan het militaire gezag is gelegd. Men verwachtte te Konstantinopel zelfs, dat het vertrek van lord Redcliffe zou gevolgd worden door eene wijziging van het Turksche ministerie.

— Men schrijft van Trebizonde aan den *Moniteur:*

»Een adjudant van Selim-Pacha, die te Tschourouk-Sou het bevel voert, is den 11 Mei alhier aangekomen, de tijding brengende dat de Russen Ozourguéti verlaten en zich op Nosaïs gerigt hadden. De Georgiers van Ouzourguéte hadden onmiddellijk Selim-Pacha doen waarschuwen, waarop dadelijk de stad door de Ottomannische troepen bezet werd, onder wier bescherming meer dan 15000 inwoners der omstreken zich gesteld hadden. Selim-Pacha zelf had tot kaïmakan een der primaten van het land aangesteld en op zijn verzoek heeft de gouverneur van Trebizonde, aan de Georgiers voor meer dan 30-40,000 piasters geschenken gezonden.

»Men denkt hier algemeen dat het voornemen der Russen, de vestingen die zij aan de kust en in het binnenland bezaten, verlatende, wijl zij niet hoopten die te kunnen verdedigen, is, hunne magt te Tiflis te koncentreren, ten einde tegen de invallen van Schamyl bestand te zijn, die, naar men zegt, 18 of 20 mijlen van deze stad zich bevindt."

Men schrijft uit Smirna aan hetzelfde dagblad:

»Een zeeschuimer genaamd Moro, is onlangs met een honderdtal manschappen op het eiland Samos, te Vathi aan land gekomen; maar de Ottomanische overheid heeft zijne poging verijdeld. Het Turksche garnizoen onder de wapens geroepen en met de inwoners vereenigd, heeft zich van de vaartuigen des eilands meester gemaakt en Moro gedwongen met zijne bende de wijk in het gebergte te nemen, waar hij omsingeld is. Bij het ontvangen der tijding van den inval is een Ottomannische oorlogsbrik, te Chio liggende, onmiddellijk onder zeil gegaan naar Samos en heeft daar zich vereenigd met een korvet van 60 stukken, die eenige dagen vroeger ook derwaarts was vertrokken."

— Hetgeen vroeger gemeld is van een aantasting der Russische haven Caffa door een eskader der geallieerde vloot wordt niet bevestigd; de jongste berigten uit Konstantinopel spreken van dat voorval geen enkel woord.

In een schrijven uit Konstantinopel aan de *Gazette du midi* leest men onder anderen, dat de Czaar zou bevolen hebben de bijeentrekking van een leger van 120,000 man op de grenzen van Pruissen, en een ander van 70,000 man langs die van Oostenrijk. De Czaar heeft het voornemen, om de geheele wereld te trotseren.

— Moussa-Pacha, opperbevelhebber van Silistria, zond den 21 Mei aan Omer-Pacha den volgenden brief; waarin men de krachtdadige verdediging der vesting zal in bekrachtigd zien die nog den 29 met even goeden uit slag vervolgd werd:

Silistria, 21 *Mei.*

»Gisteren, Zaturdag, werd tegen de buitenwerken door eenige Russische troepen een aanval beproefd. Dadelijk hebben wij de middelen aangewend om ze te verdrijven, 't geen, na een gering verlies ondergaan te hebben, dank zij den moed onzer soldaten, gelukt is. De Russen hadden meer dan 150 gesneuvelden en vele gekwetsten.

»Heden, Zondag, hebben de Russen wederom de buitenwerken aangevallen. Gedurende het gevecht zijn twee muzelmannische Cirkassiers, kavallerie luitenants, de een Osman, de andere Hassan genaamd, hunnen post ver latende tot ons overgeloopen, ten einde, ter liefde voor het Islamismus, ons met de plannen en bewegingen der Russen bekend te maken. Naar zij ons verzekerd hebben is de vijand in drie legerkorpsen naar Silistria opgerukt.

»Heden, Zondag, stellen zij zich voor Silistria in te nemen of hunne troepen te doen vernielen; zij nemen alle maatregelen omdat oogmerk te bereiken. Terwijl ik schrijf schijnt de vijand een algemeenen aanval te willen wagen tegen de buitenwerken. Maar het vuur der wallen veroorlooft hen niet te naderen, hij heeft zijne bataillons buiten het bereik van het geschut doen stand houden. Onze troepen zijn intusschen in de vestingwerken geposteerd om den aanval door te staan en af te keeren.

— Uit den inhoud van de verbindtenis, door Koning Otto met de vertegenwoordigers der groote mogendheden gesloten, blijkt, dat eerstgenoemde zich niet alleen verbindt, om de meest strikte neutraliteit te bewaren, maar ook om daartoe al de vereischte maatregelen te nemen. Eerste gevolg daarvan was, verandering van ministerie, terugroeping van de hoofden der opstandelingen, enz. Daarentegen zouden Athene en Syra van de Fransche garnizoenen verschoond blijven. Volgens de laatste berigten was de Pireus evenwel nog altijd door vreemde troepen bezet.

— Een feit dat, naar het schrijven van den *Univers*, de bevolking te Rome ernstig heeft bezig gehouden, is een vergadering van Kardinalen, die den 27 Mei, onder het *presidium* van den deken van het Heilig Kollegie gehouden is, en de deputatie van drie Kardinalen, den volgenden dag, in naam der doorluchtige vergadering tot Z. H. den Paus gezonden. Duizende vermoedens zijn door die zaak ontstaan. Eenigen beweren dat de stap van politieken aard is, anderen zien er slechts een godsdienstige handeling in. Niets stelligs is uitgelekt, en 't is waarschijnlijk dat men niets bepaalds zal weten vóór den 19 dezer maand, den dag waarop een Konsistorie zal gehouden, en naar het schijnt, belangrijke maatregelen zullen genomen worden.

— Men verzekert ons, zegt het *Journal de Toulouse*, dat de school van Sorèze door pater Lacordaire, in naam der orde van de Broeders-Predikers, in eigendom is verkregen om er een opvoedingsgesticht van te maken, als dat wat die geestelijken bereids te Oullins nabij Lyons bezitten.

— Men leest in het dagblad van Rome:

»Brieven van Bastia (Ombria), dd. 16 Mei, berigten dat nieuwe schokken van aardbeving in dat zoo jammerlijk beproefde land hebben plaats gehad. In den avond van den 14, omstreeks tien ure, voelde men een zwaren schok en golvende beweging, die drie sekonden duurde; tegen half vijf des ochtends hield een sterker schok dan de eerste zes sekonden aan; tegen half elf ure van denzelfden ochtend werd een derde schok waargenomen, die acht minuten duurde, en eindelijk een vierde, veel zwaarder, ten half drie des namiddags.

»Die schokken hebben een groote ontsteldheid onder de inwoners veroorzaakt, doch geen nieuwe schade gevoegd bij de zoo groote, veroorzaakt door de aardbeving in Februarij; de scheuren in de bereids beschadigde huizen zijn echter grooter geworden. De schokken zijn ook gevoeld te Perugia, Bettona, Assisi en Foligno."

ENGELAND.

LONDEN, 8 Junij. Men leest in den *Times:*

»Het politek gewigt van het koningrijk Griekenland ligt in den zedelijken invloed dien het uitoefent als een vereenigingspunt voor een wijd en zijd verstrooid volk, hetwelk in politieke uitzigten en in godsdienstig geloof vereenigd gebleven is. Maar is het niet het zwaarste verwijt voor Engelands en Frankrijks diplomatie, dat wij na eene proefneming van 20 jaren moeten erkennen dat die zedelijke invloed, die magt van geestelijken aard een werktuig is in de hand van Rusland? Die invloed en magt zijn de elementen welke, benevens Griekenlands handel en vrijheid, dat land met de beschaving van het Westersche Europa behoorden in verbindtenis te brengen, eerder dan onder den bedekt werkenden invloed van Russische diplomaten of onder heerschappij der Russische kerk. Thans nu wij met Rusland in oorlog zijn, en oorlog voeren voor de onafhankelijkheid van het Oosten, is het Engeland en Frankrijk belang en pligt zoodanige maatregelen te nemen als noodig mogten zijn om den invloed der Russische partij in Griekenland te breken.

»Doch de aan het Britsche Parlement dezer dagen medegedeelde bescheiden betrekkelijk den Griekschen opstand bewijzen dat deze niet door het Russische gezantschap en het Atheensche hof alleen bewerkt is. Men ziet daarin, dat de Christen onderdanen der Porte harder dan ooit verdrukt werden op den eigen tijd toen hun de gelijkstelling met de Mahomedaansche onderdanen der Porte werd aangekondigd. Men verneemt daaruit feiten, door onwraakbaar gezag gestaafd, die geen Christen ter wereld lezen kan zonder dat hem het bloed van verontwaardiging kookt.

»Tweeledig is de pligt en het belang der westersche mogendheden in dit gansche geschil, welken vorm het ook aanneme: zij moeten beletten dat die elementen van misnoegdheid onder de onderdanen der Porte voor Ruslands invloed en voor buitenlandsche vijanden der Porte een werktuig en hefboom worden; en ten tweede behooren zij van de Porte, als vergelding voor den haar verleenden bijstand, de volle erkenning en eerbiediging van de regten harer Christen onderdanen te verwerven."

DUITSCHLAND.

WEENEN, 7 Junij. Naar luid der jongste berigten, schijnen de Russen besloten te hebben, Silistria niet meer aan te vallen maar ingesloten te houden.

— De *Lloyd* meldt uit Stokholm, dd. 24 Mei, dat een koerier naar Denemarken was vertrokken met een verzoek aan de regering van dat land, om zich gezamenlijk met Zweden en Noorwegen aan de Westersche mogendheden aan te sluiten.

— De blokkade van Tessino zal worden opgeheven ten gevolge van voldoende verzekeringen door den federalen raad gegeven.

BERLIJN, 8 Junij, Aan de *Köl. Zeitung* wordt uit Weenen geschreven:

— Men verzekert stellig dat de persoonlijke betrekkingen tusschen de Keizers van Rusland en Oostenrijk sedert tien à twaalf dagen formeel zijn afgebroken; dien ten ten gevolge verwacht men dat de diplomatieke betrekkingen ook eerlang zullen worden afgebroken. Overal heerscht de grootste bedrijvigheid in het recruteren en ten strijd toerusten der troepen.

— Uit Koppenhagen wordt geschreven dat het jaarfeest der konstitutie aldaar, onder den toevloed eener verbazende volksmenigte uit de provincien, in de grootste orde is gevierd.

BELGIE.

BRUSSEL, 7 Junij. »Heden is het Koninklijk gezin, na de Koningin Marie Amelie tot Dendermonde vergezeld te hebben, van zijne reis door Henegouwen, te Laeken teruggekeerd.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 8 Junij.

GETROUWD (6 Junij): S. Wiener, van 's Hage met P. Lemans. — (8 Junij): G. van der Horst Gz. met J. G. Brugman.

BEVALLEN (7 Junij): J. W. E. Verkuyl, geb. van Gelder, D.

OVERLEDEN (4 Junij): W. F. E. Krebs, 22 j. — (5 Junij): 't Kindje van G. D. M. Weddepohl, 3 d.

HANDELSBERIGTEN.

ROTTERDAM, 7 Junij. Van de 260 blokken Mahoniehout, heden in veiling, zijn verkocht 40 blokken van 23 tot 31 cs.

GRAANMARKT.

SCHIEDAM, 7 Junij. Rogge. Verkocht: 146/2 ℔ Arensburg ƒ300 6/w., ƒ298 kont.; 144/2 ℔ Reval ƒ290 kont. — Moutwijn ƒ17,25; Jenever ƒ21,75; Anist. Proef ƒ23,—, per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting.

ANTWERPEN, 7 Junij. *Koffij.* Hiervan zijn op nieuw wederom verhandeld 1830 balen Domingo en 300 balen Brazil.

Suiker. Van *Geraffineerd* zijn 80 Tons Crushed omgezet. — Uithoofde van beschadigdheid zijn in veiling verkocht: 2530 kisten Havana.

Rijst. Eene partij van 300 vaten Carolina heeft tot onbekenden prijs nemers gevonden.

Tabak. Van 379 vaten Kentucky zijn slechts 20 vaten van 45 tot 54 centimes in veiling en 189 vaten uit de hand tot geheimen prijs toegewezen en het overige opgehouden. Verder zijn nog verkocht 45 vaten Virginie van 36 a 45 centimes.

Granen. In Tarwe zijn voor Fransche rekening belangrijke zaken afgesloten. Men berekent de omzet tusschen de 600 à

760 Last en voor andere partijen zijn vergeefsche biedingen geschied. De markt is daardoor zeer vast geworden; ook in Rogge was meer omzet, en prijzen houden zich staande.

LONDEN, 6 Junij. *Koffij.* Native Ceylon met meer aftrek tot de verlaagden prijs van 42 s. 6 d. a 43 s. voor goed ordinair.

Thee. Zeer vast met belangrijke zaken in ordinair Congo tot 11 d. a $11\frac{1}{2}$ d.

Talk vast zonder verkoopers. Petersburger 62 s. 6 d. a 63 s.

Granen. Tarwe. Niettegenstaande belangrijke aanvoeren van Vreemde soorten, zijn de fijne kwaliteiten zelfs iets hooger betaald, terwijl de andere soorten volkomen prijs gehouden hebben. Garst traag. Haver 1 s. lager.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		7 JUNIJ 4 u. gebl.	8 JUNIJ 4 u.			gebl.
Nederl., Werkel. Schuld à	$2\frac{1}{2}$ pCt.	$58\frac{15}{16}$	$58\frac{3}{8}$	à	$58\frac{13}{16}$	$58\frac{7}{16}$
Dito Dito	3 ″	70	$69\frac{3}{4}$	″	$69\frac{7}{8}$	
Dito Dito	4 ″	$86\frac{15}{16}$	$86\frac{3}{8}$	″	$86\frac{5}{8}$	$86\frac{3}{8}$
Amortisatie	$3\frac{1}{2}$ ″			″		
Handel-Maatschappij	$4\frac{1}{2}$ ″		$118\frac{1}{2}$	″		
Haarlemmermeer	5 ″			″		
O. I. Leening 1844	4 ″			″		
Aand. Arnh. Spoorweg	$4\frac{1}{2}$ ″			″		
Dito Hollandsche dito		66	66	″		
Obligatiën	$4\frac{1}{2}$ ″			″		
België, Certifikaten	$2\frac{1}{2}$ ″			″		
Dito	$4\frac{1}{4}$ ″			″		
Dito *Rothschild*	$2\frac{1}{2}$ ″	$47\frac{5}{8}$	$47\frac{1}{2}$	″	$47\frac{5}{8}$	
Frankrijk, Certifikaten	3 ″			″		
Rusl., bij *Hope en C^o*.	5 ″	$98\frac{1}{2}$	$97\frac{3}{4}$	″	$97\frac{7}{8}$	
Dito A°. 1828—1829	5 ″	98		″		
Inschr. op 't Grootboek	6 ″			″		
Dito Certifikaten	6 ″			″		
Certifikaten te Hamburg	5 ″		88	″		
Negot. 1831 en 1833	5 ″	$88\frac{1}{2}$	$87\frac{1}{2}$	″		
Negot. 1840	4 ″		$77\frac{3}{4}$	″		
Dito *Stieglitz*	4 ″	$77\frac{3}{4}$	$77\frac{1}{4}$	″	$77\frac{1}{2}$	
Dito Nieuwe	4 ″			″		
Nieuwe Engelsche	$4\frac{1}{2}$ ″	84	83	″	$83\frac{1}{2}$	
Spanje, Nieuwe 3 pCt., thans	1 ″	$19\frac{9}{16}$	19	″	$19\frac{5}{8}$	19
Nieuwe	3 ″	$40\frac{1}{4}$		″		
Binnenlandsche	3 ″	$36\frac{3}{8}$	$36\frac{11}{16}$	″	$36\frac{7}{8}$	$36\frac{11}{16}$
Cert. Coup. Sp. Com.		$4\frac{9}{16}$	$4\frac{1}{2}$	″	$4\frac{9}{16}$	
Amortisable Schuld		$4\frac{5}{16}$		″		
Portugal, te Londen	3 ″	$35\frac{7}{8}$	$35\frac{1}{4}$	″	$35\frac{1}{2}$	
Dito Uitgestelde				″		
Weener Bank	5 ″			″		
Dito	4 ″			″		
Metalliek 1816—1852	5 ″	$62\frac{5}{8}$	$61\frac{9}{16}$	″	$62\frac{1}{8}$	
Dito 1847	$2\frac{1}{2}$ ″	$31\frac{3}{4}$	$31\frac{5}{8}$	″	$31\frac{7}{16}$	
Dito 1851 en 1852	$2\frac{1}{2}$ ″	$31\frac{3}{4}$	$31\frac{5}{8}$	″	$31\frac{7}{16}$	
Dito 1849	5 ″	$74\frac{5}{8}$	$74\frac{1}{8}$	″	$74\frac{1}{2}$	$74\frac{1}{8}$
Dito Letter B	5 ″	$74\frac{5}{8}$	$74\frac{1}{8}$	″	$74\frac{1}{2}$	$74\frac{1}{8}$
Aand. *f* 500 bij *Rothsch.*				″		
Dito - 250 dito 1839				″		
Napels, Cert. bij *L. en B.*	5 ″			″		
Polen, Obligatiën	4 ″	71	$69\frac{1}{4}$	″	$69\frac{3}{4}$	$69\frac{1}{4}$
Aandeelen 1835				″		
Dito met Loting fl. 500				″		
Sardinië, te Londen	5 ″			″		
Denemarken, dito	5 ″			″		
Peru, dito	$4\frac{1}{2}$ ″		63	″		
Grieken, te Londen	5 ″			″		
Philadelphia, bij *Hope en C^o*.	5 ″			″		
Dito te Londen	6 ″			″		
Dito Bank		$3\frac{5}{8}$		″		
Louisiana, te Londen	5 ″			″		
Brazilië, te Londen 1824	5 ″	97		″		
Dito 1843	5 ″			″		
Grenada, dito à £ 100	$2\frac{1}{4}$ ″			″		
Dito Uitgestelde		$6\frac{9}{16}$	$6\frac{1}{2}$	″	$6\frac{5}{8}$	
Ecuador			$2\frac{15}{16}$	″		
Mexiko, te Londen £ 100	3 ″	$22\frac{7}{16}$	22	″	$22\frac{1}{8}$	22
Dito Onbepaalde	3 ″	$22\frac{7}{16}$	22	″	$22\frac{1}{8}$	22
Venezuela, te Londen	$3\frac{3}{4}$ ″			″		
Dito Uitgestelde	1 ″			″		

De markt blijft hare achteruitgaande beweging vervolgen, door verkooporders, welke heden wederom op de lagere buitenl. koersen in de meeste fondsen geëffektueerd werden, Oostenrijksche, Spaansche en Portvg. hebben het meest geleden.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie $2\frac{1}{2}$ pCt. Diskonto 3 pCt.

Wisselkoers.

Parijs	2/m.	*f* $55\frac{3}{4}$	Livorno	2/m.	*f* $38\frac{1}{4}$
»	zigt	» $56\frac{1}{4}$	Napels		» $81\frac{1}{4}$
Bordeaux	2/m.	» $55\frac{5}{8}$	Petersburg	»	» 1.75
»	½/m.	» $55\frac{3}{4}$	Weenen	6/w.	» $25\frac{3}{4}$
Madrid	3/m.	» 240	Augsburg	»	» $35\frac{1}{4}$
Cadix	»	» 240	Frankfort	»	» $99\frac{1}{4}$
Seville	»	» 237	Hamburg	2/m.	» $35\frac{1}{8}$
Bilbao	»	» 238	»	zigt	» $35\frac{3}{8}$
Lissabon	»	» $40\frac{3}{4}$	Londen	2/m.	» 11[illegible]
Porto	»	» $40\frac{3}{4}$	»	zigt	» 1[illegible]
Genua	2/m.	» $45\frac{3}{8}$	Rotterdam		»

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 7 Junij. Belg. leen. $2\frac{1}{2}$ pc. 51, 1840, 1842 $4\frac{1}{2}$ pc. 91; 1848 —; Spanje 1—3 pc. $19\frac{1}{8}$; Binnenl. 3 pc. $36\frac{1}{2}$; Romeinen 5 pc. —; Oostenrijk Metalliek 5 pc. $64\frac{7}{8}$

PARIJS, 7 Junij. Fransche 3 pc. 72.60; $4\frac{1}{2}$ pc. 98 —; Bank-Aktiën ——; 3 pc. Spanje [illegible]; id. 1 pc. [illegible]; $4\frac{1}{2}$ pc. Rusland —; Met. 5 pCt. 82; Rom. Leening 1850 [illegible]

LONDEN, 7 Junij. Consols $92\frac{3}{4}$; 3 pc. Spanje buitenl. $40\frac{5}{8}$; 1 pc. dito $19\frac{3}{4}$; Comité-Bewijzen $4\frac{3}{4}$; Passive $4\frac{1}{4}$; 5 pc. Rusl. 100; $4\frac{1}{2}$ pc. dito 86; 4 pc. Holl. $88\frac{1}{2}$; $2\frac{1}{2}$ pc. id. 61; 5 pc. Sardinië 84; Brazilië 99; $4\frac{1}{2}$ pc. Peru $65\frac{1}{2}$; Gren. uitg. $6\frac{1}{4}$; id. werk. $16\frac{1}{2}$; 3 pc. Mexiko 24; 4 pc. Portugal 40; Ecuador $3\frac{1}{4}$; Wissel op Amst. —.—; Parijs —.—; Petersb. —.

WEENEN, 7 Junij. Met. 5 pc. $87\frac{1}{2}$; id. $4\frac{1}{2}$ pc. $77\frac{1}{2}$; Bank-Aktien 1236; Wissel op Londen 12.58, Amst. ——; Parijs $156\frac{1}{2}$, Goud $38\frac{1}{2}$; Zilver 33.

BERLIJN, 6 Junij. $4\frac{1}{2}$ pc. Pruissische Staatschuld $96\frac{3}{4}$; $4\frac{1}{2}$ pc. Rusland $83\frac{1}{4}$; 5 pc. $98\frac{1}{4}$; Wissel op Londen 2/m. 6 Th. —; Parijs —; Amst. ——; Ween. —; Petersburg —.

HAMBURG, 7 Junij. Spanje 3 pc. $34\frac{1}{2}$; id 1 pc. $18\frac{5}{8}$; Rusl. 5 pc. 95; 3 pc. Mexikanen $17\frac{1}{8}$; Wissel op Amst. —.—; Londen kort —.—.

SCHEEPSTIJDINGEN.

VLISSINGEN, 6 Junij. Het schip Alida, kapt. Peper, van Schiedam naar Archangel, is met schade aan de tuigage alhier binnengebragt.

BOSTON, 24 Mei. Het schip Adrianus en Willem, kapt. J. W. Scheeve, van Amsterdam te Newijork gearriveerd, is, den 20en dezer, met eene stoomboot in aanzeiling geweest en heeft daardoor de boegspriet, het ezelshoofd enz. verloren.

ROTTERDAM, 7 Junij. Aangaande het schip Formosa, kapt. G. Groenewoud, van Banjoewangie herwaarts gedestineerd, te St. Helena met schade binnengeloopen, wordt gemeld, dat na ontlossing van een klein gedeelte der lading, het lek gevonden en gerepareerd was; de kapitein zou in het laatst van April de geloste goederen weder innemen om de reis voort te zetten.

UITGEZEILD:

TEXEL, 7 Junij. T. Visser, Zaanstroom, La Rochelle.

CARGA-LIJSTEN.

ROTTERDAM.

BANJOEWANGIE, Alblasserdam, P. C. Pott: 4646 b. Koffij; 2710 kranj. Suiker, 791 sch. Tin; 1167 b. Eindrotting N. H. M.

Advertentiën.

Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.